Beáti immaculáti in **vi**a: * qui ámbulant in *lege* **Dó**mini.

Beáti, qui scrutántur testimónia e**ju**s: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu man**dás**ti * mandáta tua custodí*ri ni*mis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directione cordis: * in eo quod dídici judícia justítiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam su
am? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscóndi elóquia tua: * ut non pec*cem* tibi.

Benedíctus es, **Dó**mine: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis me**i**s, * pronuntiávi ómnia judícia o*ris* **tu**i.

In via testimoniórum tuórum delectátus **su**m, * sicut in ómnibus di**ví**tiis.

In mandátis tuis exer**cé**bor: * et considerábo via*s tu*as.

In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * et custódiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in $\mathbf{terr}$ a: * non abscóndas a me man $d\acute{a}ta$ $\mathbf{tu}$ a.

Concupívit ánima mea desideráre justificationes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declinant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsum me loque $\mathbf{b}$ ántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.

Nam et testimónia tua meditátio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima $\mathbf{me}$ a: * vivífica me secúndum verbum $tu\mathbf{u}$ m.

Vias meas enuntiávi et exaudísti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuárum instrue me: * et exercébor in mirabilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ **tæ**dio: * confírma me in verbis tu**i**s.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis **Dó**mine: * noli *me con***fún**dere.

Viam mandatórum tuórum cu**cúr**ri: * cum dilatásti co*r me*um.

Legem pone mihi, Dómine, viam justificatiónum tuárum: * et exquíram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutábor legem tuam: * et custódiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatórum tu**ó**rum: * quia ip*sam* **vó**lui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avarítiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitátem: * in via tua vi*vífica* me.

Státue servo tuo elóquium tu $\mathbf{u}$ m, * in ti $m\acute{o}re$ tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.

Et véniat super me misericórdia tua, $\mathbf{D}$ ómine: * salutáre tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrántibus mihi ver**bu**m: * quia sperávi in sermónibus tu**i**s.

Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.

Et custódiam legem tuam sem**pe**r: * in sæculum et in sæculum **sæ**culi.

Et ambulábam in latit $\acute{\mathbf{u}}$ dine: * quia mandáta tua ex $quis\acute{\mathbf{i}}$ vi.

Et loquébar in testimóniis tuis in conspéctu re $\mathbf{gum}$: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tu**i**s, * quæ di**lé**xi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo **tu**o, * in quo mihi spe*m de***dís**ti.

Hæc me consoláta est in humilitáte **me**a: * quia elóquium tuum vivifi*cávi*t me.

Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, **Dó**mine: * et consolátus sum.

Deféctio **té**nuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui, **Dó**mine: * et custodívi lege*m tu*am.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisívi.

Pórtio mea, **Dó**mine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde **me**o: * miserére mei secúndum elóquiu*m tu*um.

Cogitávi vias meas: * et convérti pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum ${f ti}$ bi: * super judícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium ti**mén**tium te
: * et custodiéntium man $d\acute{a}ta$ tua.

Misericórdia tua, Dómine, plena est **ter**ra: * justificatiónes tu*as* **do**ce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo, **Dó**mine: * secúndum verbu*m tu*um.

Bonitátem et disciplínam et sciéntiam **do**ce me: * quia mandátis tu*is* **cré**didi.

Priúsquam humiliárer ego de**lí**qui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas super $\mathbf{b}$ órum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta $\mathbf{tua}$.

Coagulátum est sicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui: * super míllia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me et læta $\mathbf{b}$ úntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi, Dómine, quia æquitas judícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat miseric
órdia tua ut consolétur me: * secúndum elóquium tuum servo
tuo.

Véniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatiónibus tuis, * ut non confúndar.

Defécit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tu**u**m: * dicéntes: Quando consol**á**beris me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in **ter**ra: * ego autem non derelíqui man*dáta* tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum, **Dó**mine, * verbum tuum pérmanet *in* cælo.

In generatiónem et generatiónem véritas $\mathbf{tu}$ a: * fundásti terram, et $\mathbf{p\acute{e}r}$ manet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérvi*unt* tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificationes tuas: * quia in ipsis vi*vific*ásti me.

Tuus sum ego, salvum me **fa**c: * quóniam justificationes tuas exquis**í**vi.

Me exspectavérunt peccatóres ut **pér**derent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, **Dó**mine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes me
os: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non decli**ná**vi: * quia tu legem posu*isti* m**i**hi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intel**lé**xi: * proptérea odívi omnem viam ini*quit*átis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi, et **stá**tui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, **Dó**mine: * vivífica me secúndum verbu*m tu*um.

Voluntária oris mei beneplácita fac, **Dó**mine: * et judícia tua **do**ce me.

Anima mea in mánibus meis sem $\mathbf{pe}$ r: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificationes tuas in ætérnum, * propter retributionem.

Iníquos ódio **há**bui: * et legem tua*m dí*l**é**xi.

Adjútor et suscéptor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me, malígni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes discedéntes a judíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

Feci judícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi, $\mathbf{D}$ ómine: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et attráxi **spí**ritum: * quia mandáta tua de side**rá**bam.

Aspice in me, et miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nome n tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis **hó**minum: * ut custódiam man $d\acute{a}ta$ tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tu**u**m: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es, **Dó**mine: * et rectum judíciu*m tu*um.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus me**u**s: * quia oblíti sunt verba tua inimici **me**i.

Ignítum elóquium tuum vehe**mén**ter: * et servus tuus diléxi*t il*lud.

Adolescéntulus sum ego et contémptus: * justificationes tuas non sum oblitus.

Justítia tua, justítia in æ**tér**num: * et lex tua **vé**ritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in æ**tér**num: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exáudi me, **Dó**mine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Prævéni in maturitáte, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam, **Dó**mine: * et secúndum judícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu, **Dó**mine: * et omnes viæ tuæ **vé**ritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitatem meam, et éri**pe** me: * quia legem tuam non sum oblitus.

Júdica judícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exqu*isi*érunt.

Misericórdiæ tuæ multæ, **Dó**mine: * secúndum judícium tuum vi*vífi*ca me.

Multi qui persequúntur me, et tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabes**cé**bam: * quia elóquia tua non custodi**é**runt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi, **Dó**mine: * in misericórdia tua vi*vífi*ca me.

Princípium verbórum tuórum, **vé**ritas: * in ætérnum ómnia judícia justíti $\boldsymbol{x}$ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitátem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam díléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * et non est il*lis* scándalum.

Exspectábam salutáre tuum, **Dó**mine: * et mandáta tu*a díl*éxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hym**nu**m, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, **Dó**mine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adju*vábun*t me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.